

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 28 maj 2012

Klagande

POF

Ombud: Arthur Berglund

Norra Vallgatan 46, 252 34 Helsingborg

SAKEN

Patent på "Audiokabel"

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 9 juni 2009

angående p.ans. nr 0602469-9, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten undanröjer det överklagade beslutet och visar ansökan åter till PRV för fortsatt handläggning.

LC

Postadress
Box 24160
104 51 Stockholm

Besöksadress
Karlavägen 108

Telefon
08-450 39 00

Fax
08-783 76 37

Org.nr
202100-3971

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN

POF ansökte den 21 november 2006 om patent på "Audiokabel". PRV avslog genom det överklagade beslutet ansökan den 9 juni 2009. Verket fann i sitt beslut att uppfinningen inte skiljde sig väsentligt från den anförda kända tekniken.

I målet har anförts känd teknik enligt följande dokument.

D1: US 2003181099 A1

D2: US 2002182940 A1

D3: US 5413503 A1

D4: WO 0070717 A1

Uppfinningen

Av patentansökans beskrivning framgår bl.a. följande om uppfinningen och dess bakgrund.

Uppfinningen avser audiokablar avsedda för sammankoppling av olika enheter i en audioanläggning för ljudåtergivning eller ljudinspelning. De olika enheterna kan exempelvis vara en ljudkälla, en förförstärkare, en effektförstärkare och en högtalare.

En audiokabel innefattar allmänt två ledningar med eller utan skärmning samt tillhörande anslutningskontakter vid vardera änden av kabeln. Anslutningskontakterna är vanligtvis hankontakter, men de skulle alternativt kunna utföras som honkontakter vid en av audiokabelns ändar.

En signal som skall ledas genom audiokabeln pålagges med positiv polaritet på en så kallad positiv anslutningskontakt eller pluskontakt vid audiokabelns ena ände. Den andra anslutningskontakten vid denna ände benämnes därför negativ anslutningskontakt eller minuskontakt. Audiokabelns andra ände uppvisar naturligtvis då även en positiv anslutningskontakt eller pluskontakt och en negativ anslutningskontakt eller minuskontakt.

Audiokablar är kända i en mängd olika utföranden. Således kan antalet ledartrådar i varje ledning variera liksom ledartrådarnas grovlek. Olika typer av isolerings- och/eller skärningsmaterial kan också användas i skilda utföranden liksom att ledartrådarna och anslutningskontaktarna kan bestå av olika material och ha varierande konstruktion.

Var och en av alla dessa variationer syftar vanligen till att åstadkomma en signalöverföring som ger en minimalt störande inverkan på det slutligen upplevda ljudet från högtalarna, så att detta upplevs som helt naturligt.

Ett syfte med uppfinningen är att ytterligare förbättra tidigare kända audiokablars förmåga att göra den slutliga ljudupplevelsen naturlig.

Detta uppnås genom att audiokabelns pluskontakter huvudsakligen består av silver eller rubidium och genom att dess minuskontakter huvudsakligen består av koppar. Det är tidigare känt att utföra en audiokabels samtliga kontakter i antingen koppar eller silver eller i någon legering av dessa eller andra metaller. Det är också känt att koppar och silver i kontaktarna eller ledningarna kan ge en distorderande inverkan på den överförda signalen inom skilda frekvenser. I en föredragen utföringsform består den positiva kontakten av enbart silver eller enbart rubidium och den negativa kontakten av enbart koppar.

I en modifierad utföringsform kan företrädesvis den negativa kontakten av koppar men även den positiva kontakten av silver eller rubidium ha ett ytskikt av en sådan ädelmetall som guld eller platina främst för att förhindra oxidering. Anslutningskontaktarna är lämpligen utformade som kontakter av RCA-typ.

Yrkande

POF har i Patentbesvärsträtten vidhållit sin ansökan.

Uppfinningen definieras i patentkravet 1 på följande sätt.

Audiokabel, innefattande två ledningar (1, 2) med tillhörande anslutningskontakter (4, 5) vid audiokabelns ändar, vilka anslutningskontakter vid vardera änden utgöres av en pluskontakt (3) och en minuskontakt (5), kännetecknad därav, att pluskontakten (4) huvudsakligen består av silver eller rubidium och att minuskontakten (5) huvudsakligen består av koppar.

Grund

POF har till grund för sin talan vidhållit att uppfinningen är ny och har uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

POF har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

I PRVs avslagsbeslut anges att uppfinningen enligt patentkravet 1 är närliggande. Som skäl för avslagsbeslutet hänvisas till D1 och anges att det i patentkravet 1 beskrivna inte skiljer sig väsentligt från vad som är känt genom D1.

D1 beskriver närmare bestämt en lösning på problemet med *"intermittent contact and a resulting disturbance in the quality of the audio signal* [0003] och lösningen innefattar fjädrande element i olika utföranden.

Vad gäller kontakternas material anges utan någon närmare förklaring att såväl signalkontakten som jordkontakten kan utgöras av *"for example, copper, steel or beryllium copper, plated with, e.g., nickel, copper, silver or even gold for a low resistance, brass, phosphor bronze or other material or alloy* [0037 - 0038].

Det i avslagsbeslutet även omnämnda dokument D2 är inriktat på att öka tillverkningsstakten för *"a cable and phone plug assembly"* [0029]. Metoden resulterar i ett kontaktdon med en central stiftkontakt (2) kopplad till en signalledare (5) och en bakomliggande hylskontakt (9) kopplad till en jordledare (7, 22).

Vad gäller stiftkontaktens (2) material anges utan någon närmare förklaring att den *"can be made of any conducting material such as*

machined brass, copper or silver. This base material may be plated with material including, but not limited to, nickel, gold, silver and rhodium." Stiftkontakten (2) *"could also be made from conductive or non-conductive plastic with a suitable coating."* [0059]

Vidare anges likaledes utan någon närmare förklaring att hylskontakten (9) *"preferably is a metal tube or machined brass that has nickel, gold, silver or rhodium plating."* [0062]

Det i avslagsbeslutet vidare även omnämnda dokument D3 är inriktat dels på väsentligen samma problem som D1, dels på det olämpliga i att lödtenn kan tränga in i en ihålig stiftkontakt (32) vid dennas montering i ett kontaktdon. Lösningen enligt D3 består i utnyttjande av en O-ring (56) respektive en isolator (58) inuti stiftkontaktens (32) hålighet. I D3 uppges ej något om stiftkontaktens (32) material, medan tillhörande hylskontakts flänsar (46) anges kunna *"be made of more conductive metals, such as copper and silver"*, [spalt 3, rad 44-45]

Det i avslagsbeslutet slutligen även omnämnda dokument D4 är inriktat på förbättring av audioegenskaperna hos ett RCA-kontaktdonsystem [sid. 1, rad 11 - sid. 2, rad 7]. Den i D4 föreslagna lösningen innebär i huvudsak att returledaren (16) utformas som ett stift i stället för den konventionella hylsan.

Vad gäller material i returledaren (16) anges utan någon närmare förklaring att denna kan *"be constructed from a variety of electrically conductive materials, such as various brass, nickel, silver and copper alloys"*. [sid. 3, rad 16-17]

Även signalstiftet (15) anges utan någon närmare förklaring kunna *"be constructed from a variety of electrically conductive materials, such as various brass, nickel, silver and copper alloys"*. [sid. 3, rad 23-24]

Uppenbarligen ger inget av dokumenten D1-D4 något som helst incitament till att testa utnyttjande av olika material i de två anslutningskontakterna i en audiokabel och definitivt inget av dem ger något incitament till att pröva användning av huvudsakligen silver eller rubidium i pluskontakten samtidigt med användning av huvudsakligen

koppar i minuskontakten. En fackman med kunskap om innehållet i D1-D4 och ställd inför uppgiften att söka förbättra den upplevda ljudkvaliteten i en audioanläggning kan således inte förväntas göra sådana förändringar av den kända tekniken som skulle leda till en audiokabel enligt patentkravet 1 i föreliggande ansökan.

Detta påstående är helt i linje med vad som är angivet i patentavdelningens riktlinjer vad gäller uppfinningshöjd: Kapitel 2, punkt e, nämligen att uppfinningshöjden *"bestäms genom att utreda om teknikens ståndpunkt i sin helhet innehåller information som skulle ... leda fackmannen på området ...att modifiera den närmaste teknikens ståndpunkt på så sätt att denne hamnar i en lösning som faller inom det som definieras av patentkraven"*.

Därmed är det klart att det som beskrivs i patentkravet 1 skiljer sig väsentligen från vad som var känt genom inte endast D1 utan även D2-D4.

DOMSKÅL

Enligt vad som framgår av patentansökans beskrivning är syftet med uppfinningen att ytterligare förbättra tidigare kända audiokablars förmåga att göra den slutliga ljudupplevelsen naturlig. En ljudupplevelses naturlighet är inte någon teknisk effekt utan en personlig upplevelse grundad på en högst subjektiv bedömning. Uppfinningen anvisar dock en teknisk lösning för att uppnå det angivna syftet, nämligen en på visst sätt utformad audiokabel. De tekniska övervägandena som får antas ligga bakom uppfinningen är att en "ljudsigaal" ska överföras mellan enheter i en audioanläggning med så liten oönskad påverkan som möjligt. Den tekniska effekt som åsyftas med uppfinningen får således anses vara att minska en audiokabels inverkan på "ljudsigaalen". Av den kända teknik som anförts i målet framgår att denna problemställning är välbekant för fackmannen.

Av vad som anförts i målet får dokument D1 anses representera den teknik som kommer uppfinningen närmast. Uppfinningen som den definieras i patentkravet 1 skiljer sig från denna teknik genom att plus-

och minuskontakten består av vissa och inbördes olika material. Av ansökans beskrivning framgår inte att det specifika valet av material i kontakterna skulle medföra någon teknisk effekt utöver vad som normalt kan förväntas vid användning av de föreslagna materialen. Kabeln enligt uppfinningen har således åtminstone de tekniska egenskaper som fackmannen förväntar sig med hänsyn till materialvalet.

Fackmannen får således i förhållande till den närmaste tekniken i D1 anses stå inför problemet att finna alternativa materialval för plus- och minuskontakterna. Vid val av kontaktmaterial får fackmannen anses utgå från de allmänt kända materialen med god elektrisk ledningsförmåga. Av de i patentkravet 1 angivna metallerna hör åtminstone koppar och silver till sådana material, vilka också omnämns i D1 som lämpliga kontaktmaterial. Emellertid framgår varken av D1 eller övrig anförd känd teknik att plus- och minuskontakten kan bestå av inbördes olika material. Inte heller kan den anförda tekniken eller allmänt känd teknik anses innehålla något som skulle få fackmannen att pröva ett sådant utförande av kontakterna. Härav följer att uppfinningen som den definieras i patentkravet 1 får anses ha erforderlig uppfinningshöjd.

Det överklagade beslutet ska således undanröjas och ansökan visas åter till PRV för fortsatt handläggning.

Patentbesvärslätten noterar att patentkravet 3 inte kan underordnas patentkravet 2 samt att i ingressen till patentkravet 1 ”pluskontakt (3)” uppenbarligen ska vara ”pluskontakt (4)”.

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Jeanette Bäckvall, ordförande, Håkan Sandh, referent, och Marianne Bratsberg. Enhälligt.